

« Տեւորք թե՛, — Կ' բարձրեմ անոց հետեւ պատիւն անձին ելուա թե՛, առաջինից դասին, մասն արտիան հանգիսի պատրիկ, բայց շնորհ թե՛ հրանա թե՛ անձ անձ զնոյն թե՛ և զիբն տշտիւրայն նշմարել Կ' դասարկարդութիւն ճիւղարանին պատրիկ, Բնու է թե՛, զի Հայկազուն ծնողք պարսն թե՛ թե՛, Բն զրին գուտու մն դուսկոց իւրեանց, և առ շնչին ապրտոց անասարին հանել, և Կ' զորն արտաքննա գրազնցուցանել անոսա : Հայրեշարիւք Կ' Համարը — արանս Եւրոպիայ, ուրանօր և շարուհարք քեռ շարուհարին գրամանն իւրեանց, և ներքին հարտանել Կ' հարտանել հմտութիւնս, որոց միանգամ և զիճակեալն իցին : Հայրեշարիւք արզէն Կ' հասարակութիւն շնորհ բարբարոսայ, որք թե՛ պետե ոչ Բրիտանիայք՝ տակուին յառաջագէճն ներքիլ փութան : Իսկ Հայք, այն Հայք, բարիք առաւել քան զնոսա, և յանուն հարտանարց իւրեանց պոյճ առաջոյն ևս Կ' թե՛ անձնայն բողոքան ազգաց մայրաքաղաքին պատրիկ, Կ' գէ՛ւք — ընդունին — շարտարիլ ընդն հանել զչաւախուհարիւրեանց յայտարիտի սղիւսին Հոտոտուտ թե՛նել, և յայլազգին կըթ թու թե՛անց, այն ինչ բոց և նոյս տշխարհ, բնց են նոյս դրեւարանք, բնց են նոցա և Ատեանք Տէրութեանս : Արանց կատարելոց պէ՛տք են յամենայն ուրեք : — Իւր գլին արգիօք շահեցանն կամ շահին, որք այսպէս շարտարիլ իցին զրին Կ' հարտարիլութեանց յայտանն զորդեւիլ իւրեանց, և թե՛ ոչ ընդարչոյս թն ստորութիւն կամ պահասութիւն Ազգի իւրեանց՝ յաչ ազգաց օտարայ : — Թե՛, մի իմ Բրիտանիայ Եղբարք, յետս կայքէք ամենեւին յայլոց ազգաց, Եթէ մի մի առաւել թաւախանութիւն շարտարիլ ծնողք շարտանակ զարտազնցուցանելոյ զորդեալս իւր Կ' հմտութիւն ունդէն զիտութեանց, ազգայն արարէք զայն, միարանութեանք յառաջիցարտ. ք. սիրով զգուտան հասարակայ ընդոյնք : ոչ

Արքի տղոց Եղի, որոց միանգամ լուանն և միա սոսին, բայց երանի թե՛ : ոչ միայն ին իւք օրինացն իցեմք, այլ և առնելիք բարեւոցն, զի Կ' արատել կատարուք յանձանց դԱրգան՝ զոր և այլազգինք սյսքան պարդ տեսանեն, և ցաւին ընդ այն :

Արարել եթէ կամք իցին մեզ զագգութիւն ամբողջ պահել, պիտի ազգային միարանութեանք զանազիլ թե՛նիլ Կ' ձեռն ճիւղարանիս՝ յայն կատարելութիւն վերածել, զոր ամենեւեան նսխմելք մեր և առանց ճիւղարանի, բայց բարձր մշտութեւն հասուցին առ մեզ :

Այսն Հայերէն մասին հանդիսին՝

Կ' հետեւեալ թուողն խօսեացուք :

— Պարոն Մարտիրոս Տէր Ստեփաննոսեան, զրի թէ կողակի բնակիչ Զեւոյ՝ եկն էջ Կ' Կարկաթա, և վեր ճակաւոր Բահանայ տեղոյն միայնակ մեալով՝ ապիթի, փոսիւրոցէ զարանս Սուրբ Յովհաննէս Իկեղեցւոյ և գալոց պար Կ' հանգէս Հրաշտիաւ Գննդեան Բանին Առաւօժոյ, Իթեկ սխտի Սուրբ Յովհաննէս մեր՝ սարի Սուրբ Սարգսի նման, միայն Կ' սոսի իւրում՝ ժողովուրդ տեսանել և բանիլ, ուրեմն այլ թե՛նչ Հարկ վիճակաւոր Բահանայ պահելոյ անդ և ծանրաբեռնելոյ զԻկեղեցի մեր սաս : Պարոն է, կամ միտ զնիլ և ժողովուրդ հանել անդ, և կամ թէ ոչ՝ բարձի ինդն առնել զնա Կ' ինանս ժամանակին : — Բայց չէ, սղորմութեամք Բարձրելոյն ապարակ Աղղատիբա եհաս Կ' լսելիս Ազգասիրոց : Պարպագրութեանք Սրբաբողոքան Հարսիլ իտրճարով կզան, և հուպ ընդ հուպ սկսանի Անկերութիւնս յաւուր Հրաշտիաւ տանալով բութեան Սրբոյն Կ' Չիչրա : Եկեալն իմք, զի թե՛ զնայոց, և թե՛ միտցող ուխտաւորք : սիրողք Սրբոյն՝ փան Առաւօժոյ, և սիրողք Առաւօժոյ՝ փան անձանց իւրեանց, ունիցին համակամ Ազգասիրութեամբ և կրօնական Բարեպաշտութեամբ առաջիկոյ հանգիսանալ Կ' դործն՝ Հայութեան միայն արժանի : —

— Անկալաք նաև դշատ հաւանա կան պատասխանի Բարեմտին առ Կ' բաւարարութիւն յանցեալ թիւ Ազգասիրիս յիշատակեալ դրութեանց Պարսին և Սուրբայեցի Հոսիարականին, զոր հրատարակեմք մանաւանդ՝ փան շնու թե՛ան կարգաց և Կ' իրախոյս գաստիարակութեան Օրս

որդաց՝ քան թէ յարգել և ՚ի խոչ
լուսուորութեան Ազգիս :

— ԴԱՐԻ՛ տիրութեամբ ասեմք, զի ՚ի
75 թիւ Ազգասիրիս մեռացաք ՚ի
կարգի սղոյսին Տարսնաց դասել
և զՏարսնա Սբոյ Աթոռոյն Երու-
սաղէմի և զԿապուսարին, որք ան-
խոնջ աշխատին ՚ի աղագրութիւնս
արժանաւոր մատենից :

— Հարքարոյ Արագիւր Հրատարակե
թէ Կառավարութիւնն համայնաց
գրոյնն մանք արժամի երկու անանց
գրան՝ ըստարժէից 15,000 Ուփաց՝
և հետն եցուցանէ թէ՛ լու է անա-
դան ուրեմն, քան թէ ոչ երբէք :
Բայց Ինքիչինն ընդ Հէկոն գոյ
նորա ատելով, թէ գուցէ քնած էր
Արագիւն, և ոչ ետես դերկութե-
նոցն՝ վեց շաբաթով յառաջ ՚ի աւեր
և առ վարեալ :

— Ի 25 ամսոյս սկսանի վիւս վաճառ-
Ափսնի Տերութեան անդոյս, և
յսի թէ պոյման ժամանակին որո-
շեալ ՚ի մէջ տփիտեախազցն՝ վու-
ւերական գատեցաւ ՚ի Կերագոյն
Ատենի Մարտաքաղաքիս այսոյին,
ու օտի և զրոյլեցաւ ցանկելովն զյաղա-
գութնն միսճառուց նորա ՚ի 50 Նշ-
եմբերի անցելոյ՝ սրեաց մանաւանդ-
զգործիս հովաւակաւ թեան կողմանցն :
Եթէ ճշմարիտ իցէ բանս, ուրեմն
ուրան լիցին օրհնագէտք և Ատե-
նարանք Ատենին, զի հունձ առատ
հասանէ նոցա թէ ՚ի ամսոցաց և թէ
՚ի տարւոցաց անտի :

— Կալիաթիա ՍՏԱՆԻՐԻ առաջել
Անգղերէն Հողերական Արագիւն
յարեալ ՚ի մեռելոց՝ ՚ի նոր առաջ
նոր տարւոյս յառաժք սյոժմ՝ Մ՛ով-

* Մ. գրեալ անտի վիւս ինչ ճիւղան, զոր ասե-
աւոր Երուսաղիմի յարգարէ, Բայց շնորհեալ քանիքն
նոր, Երուսաղիմի յառաջորդ և վերանի յեղե-
կոյն անկան տարու :

սիսիան նսնմ՝ կարճատև չեցին կեանք
նորա, այլ երկարեցին ջնօրին ծե-
րութիւն Մ՛ովստաղայի՝ լցեալ ա-
ւուրբ և յաջողութեամբ :

— Մ՛հրաիչ անտանեալ Անգլոսա-
ւորաց Հողերական ինն լրատու զիտ ք-
կըղանաւորեցաւ յայժամի որ թէլակե
պանծոյ Խաւե Գաթ շէճարու-Բիւ, սակայն
փոխանակ զընթերցուս իւր կամ զժո-
ղախալին օրհնելոյ ՚ի նոր առաջ
նոր տարւոյ՝ զիւր սիրական անձն մի-
այն օրհնեաց :

— Ահագին այէկածութիւնք անձ-
րե օխտան մերկաց և ամբարտայ ՚ի ծո-
վուն Մարտոսայ և Արնայ, գնաւ ս
բողոմն խորասոյգ արարեալ՝ Քրաս
անհնարին հասոյց բաղանց :

Ստի ընդ Գիլիստո՝ հասէ ՚ի Մարտոս
իսն անցի և քեռավարձու ցնն
աւ ԱՂԱՅԻ ԵՂԱՅՍԻ :

ԱՌԿԱՅԻ Երանէ ՚ի Արեւիտար ընդ Միւլեա՝ իսն
անցի և քեռավարձու աւ ԱՂԱՅԻ ԵՂԱՅՍԻ :
ՀՈՒՐԱՅԻ Եւս Մարտո, ընդ Հէճարգոս ՚ի Իսն-
պան, աւ ԱՂԱՅԻ ԵՂԱՅՍԻ :
ՅԱԼԱԿ ՄԵՆԱԿ ընդ Իսկա ՚ի Իսնպան, -
աւ ԱՂԱՅԻ ԵՂԱՅՍԻ :

ՀՕԿ ընդ Վիլլեա ՚ի Մարտոս, -
աւ ԱՂԱՅԻ ԵՂԱՅՍԻ :
ԿԱՌՊՍ ընդ Տիբեթիտեա ՚ի Կարմրո -
աւ ԱՂԱՅԻ ԵՂԱՅՍԻ :

ԻՍՍԱՆԱՅ ՚ի Գանճաժ Վերիպախաթամ
՚ի Կորինթոս և ՚ի Մարտո -
աւ ԱՌԿԵ ԵՒ ԲՆԱԿԻՍ :

ՍԱՍԻ ընդ Հայկէնա ՚ի Մարտոսիս
աւ ԱՌԿԵ ԵՒ ԲՆԱԿԻՍ :
ՉՈՐԻՍ ընդ Իտիլեա ՚ի Մարտոսիս,
աւ ԱՌԿԵ ԵՒ ԲՆԱԿԻՍ :

Հ Ա Ր Ա Պ Ա Տ Ա Ս Խ Ա Ն Ի Բ
Յարգոյ վերատեսուէ Ազգասիր Ար-
ագիւր :

Յարգոյ Պարսն իմ :
Հրամանոց թիւ 74 Ազգասիրի վի-

բնակչականութեամբ որոճ գիտն գաւա-
տիարտիւններն Օրիորդաց՝ կարգա-
բով խնայող, որ եսանքն, որ ունիս
վանն աղբային յառաջող իննէ, չի
թողել Հրամանաց, որ կամ Պարտնի,
և կամ Չազգեցի Հոգեպահանի
ընդ գիտնէր որսածառն՝ պարզ ի սար-
դոց Հասկանաւ Ստանորց Համար-
ձակութիւն խնայելի, նախ սմն Պար-
տնի ստանկեանն միտքն բացատրել. թէ
նորս գիտնէն այն չէր, որ գաւառի-
արտիւն թիւն Օրիորդաց չիին Չա-
զա, այլ ինչ տեղա ևս աղբային մի-
արանութեամբ մին սրինաւոր և կար-
դարած դարաց Հաստատի՞ միանն
Մեքաղեաց մանր Օրիորդաց, Հա-
րամանաց յիշատակեալ մանաւոր գրող
բոցքն՝ ներքալ թիւն խնայելով տեմն
ներկայ մի քաղաքի վիճակին Համեմա-
տելով, եկաքն ևս անբաւականք էն,
սչ թէ ի մտին Հեան որգիտնէն կամ
ուսման՝ այլ ի մտին սրինաւոր սրշտ
պանութեան, որ կարծեմ արդէն իսկ
յիշելիք: Եւ երկրորդ՝ մի քաղաքի
բարձրն Հոգեպահանի գիտնէն այն
չէր, որ Չազա Օրիորդաց գաւա-
տիարտիւններն Համար գարաց չիին,
այլ թէ կարգ և կանոն Հաստատ-
վի, նախ արդէն Հաստատեալ գար-
ցաց Համար, և որինաւոր սրշտպա-
նութիւն և կառավարութիւն արգի
նպա, երբ նաքա որինաւոր կերպ
Հաստատութիւն ստանան, և Եզդն
պրաւդն միայնիքով միմարովն, յայն-
ժամ աւանց աւելի յարգարմաց Մի-
զըն ինքնին կ'յառաջանայ դոյն բա-
նաւ, Ի՞նչ Հարկ գարացանի շա-
տացանելով՝ Եզդի կարողութիւնն
“բեկանել,” որպէս թիւ 37 ունի յի-
շել ևս, երբ որ անկեքն ևս սղնա-
կանութեան և ուղղային քաջատե-
թեան կարգու էն, և նաւաղելով են

բնանաման, Մին չէն տունն լաւ է,
քան թէ եօթն աւերակն:

Հրամանաց
Խանութիւն ծառայ

Իրւմբու
1847. Չոնէր 10

Յարգելի վերահասուչ

Յերէկի թուրքի մի ընկալաց ի Բաւարացի, յորսմ
յի շատակնն միանն շատաղաց անձանց Մերազնէկց, թէ
կարգն հասնայ ի Բաւարաց վարչաց ղիտանո ծոցո,
յանցեալ Հոգեպահանի անցող Եզդն, Եթէ յարմար
Համարեցնա արել տալ ի անդրոյս Արդարեւ Լը-
բարքին Էղեց ընդհանարտ յոյժ:

Ո՞ր է Ի՞նչ

- Սերսիթն Տէր Գրեգոր Սեպուհան Տեղալ
- Վեճակի քայտնայ
- Պարն Սարգիս Կաշիկ Այվազի դուստր
- Յովակի Գրեգորյանն
- Գուսարն Պարտն Յովակն ճի, Կորնի:
- Ղազար Գրեգոր Կապուսայի
- Յովակի Գարբիւլ Յուրաչիցի Չամբա:
- Յովակնէս Արտաշէս:
- Մանի Գարտան Գարս թիւն Մարտնան:
- Գ. Ս. Մարտնան Գրեգոր Տիգրան:

Մամ Գրեգոր Վերաբնուչ

Հրամանաց Խանութիւն Երասայ
Ի Կալմուս Բարչուսայ Ա. Տէր Գաւառեկան:
Չոնէր 7. 1847

Ս. Ե. Ի. Գ. Ս. Ի. Ե.

Միջեալ ամաց 17էն թուով գրէ
Ընկի. Պարտն Գրեգոր Ս. Մանուկ
Յարդելի Գարսնայ Մարտանան
Ընկերութեան՝ որինակի պայ:

“Ազնի. Պարտն թաթեկա խ. Աւետեման

Մին Անդանց Արարտեան Ընկերութեան

Իմ Յարգելի Եզդալ

Ուրտեմութեամբ արտն ձանքանիմ քեզ, և քե.
Պատուելի Անդանց Արարտեան Ընկերութեան՝
դն մի քրիկ Հասարակութիւն մեր Բանգրանայ՝
Հաճեցան ինքնակամ յոմարութեամբ նպատակաւ
տալ լինիլ Արարտեան Տղաքանին Հանդուակելով
նրաբանչելուք յաւ կարծի իւրում և որ ըստնակի
260 ու ժիւն գոր եղեալ ի քառի, ետա ի ձեռս
նաւաղեալ է վիճարանին, յորմէ ունիս ստանալ ան-

տարակցս և եւ յանկանալով զմին Տղարանի յա-
րասե ու թիւն անկողնան եւ պայծառութիւնն մշտա-
կայ՝

Մնամ

Խոնարհ Հնազանք Տառայ

Ռանգուն 17 ԴԷԼԵԺԲԷ

1356

Դ. Ս. ՄԱՆՈՒԿ

Ա Ջանէի Բընով 17

Գործակ Լ Արտարեւո՛
Ընկերութեան

ՅՈՒՅԸԿ

Հ Ա Ն Կ Ա Ն Ա Կ Ո Ղ Ա Յ Ե .

Պրեսիտոս	Խաչիկ Պաշտ Խաչիկ Կո Ռանգիք	50
Ա . ՅԿԲ ԴԵՐՔ	10
Շատուր	Դ . Գարսաման	10
Նիկողոս Ս . Յալհանեա	10
Սարգիս Յալհեի	10
Կ . Ե . Ղ . Սիւրբէ Աւետարեանց	10
Ռաֆայէլ Թեոզոք	10
Եղիազար Գարբէլ	10
Ստեփաննոս Գարբէլ	10
Յ . Կ . Զարգիս	10
Ստեփաննոս Ռ . Խաչիկ	10
Մկրակ ՀԵՐ Մինաս	50
Դ . Ս . Մանուկ	60

Գուճաքնայ Խոնարհ 260

Հարգելի Մերողինք Ռանդու-
նայ Ի Թաղաւ որսթեան Իրմնա-
տանի, արգօտն մեծ արարին եւ ստնեն
դիտորհն եւ զգթութիւնն իւրեանց առ
Արարտեան ընկնութիւն մեր՝ Ի
փառս Հասերէն Ազգիս ։ Թիւ փոք-
րիկ Հասարակութեան տեղւոյն արդէն
խիղ ոսկիդ իր արձանացեալ տեսանի Ի
ցուցակս Ազգաւոր Բաժանարկաց
Ազգասիրիս ։ Բայց զարդիս խրոխոյն
եւ սբանտմք Ի գոյանի ապացոյց ներքին
եւ Ի սրակ փոխազանց եւ սյնականու-
թեան նոցա առ աղբային յաւաճողի-
մնութիւն ։ զօվանի արդարեւ ։ զի ոչ
միայն առաւել է քան զակնկալութիւն
մեր ։ այլ եւ սրպէս դրէ Ա կրարզի
Գործակալ մեր ։ ԻՆԲԵՆԱԿԵՄ ՅՈՒՅԸ-
ՄՈՒՅԸԱՐՔ ։

Այսպէս զործ մեր յեղի շորհա-
կալու որովք ընդունելով զօտարս
ստատս ։ եւ զուարթն նոցա ։ ընդ որ

և Ատուան Հաճի ։ անմասն յիշատա-
կի Աստուծոյ նիկրարբարութեան նոցա
դրուարական յաւանեանկանութեամբ
ցարձան երախտաղ իտութեան կառու-
ցանի ։ զգործ ինչ վտեմ եւ Ատու-
տանային ։ քան զոր՝ չունիմք այլ
արիասք պատշաճաւոր ։ Ի սոյն
յորդարել մաղթեմք եւ զայլ եւ այլ
կողմանց Համազգիս մեր ։ մանաւանդ
թէ եւ որինակի դործունեաց Հեան-
սպութեանն Վարմակալին մերոյ ։

Բ Ն Ը Վ Ի Ա

Ի մասոյ զրութիւնն իմն թուեալ
Ի Բնաւիս՝ ունի որինակ զայս ։

“Սոր ինչ արժանի յիշապութեան
չիոյ ստաւ միայն զի նառ յԱմբրիկոյ
Հասեալ քանի տարբք յասաջ քե-
րեալ ։ զստուցս աշխարհին՝ իբրե
320 թնն ։ զորս ամբողջ դնեալ կըր-
պակակալի (Shopkeeper) միոյ՝ մանրա-
փաճառէ դայն առ 10 տանն Պաւնդի՝
մի երժամս առօրի Այս յաւել մա-
քար է եւ վճիս՝ քան զոր գասնեմք
մեք՝ Ի յագանդի Իշտեչալ Իրանէն
Ջուղայ ։ սիսոս որ ոչ խնձար եւ ոչ
խողոզ եւ ըրեալ ընդ սասին ։
Այս առաջին անգամն է “քարաճրջոյ”
(Այրարատու) որդէս կոչեն Սարայ-
իք Ի մամանն ի կղզիս ։ եւ Սարայիք
այնքան սարսափեամբ Հայն զայն՝ որ-
պէս թէ դհուր ։ Չնեղք շատ Հա-
ւանին եւ ինդան ընդ այն ։ եւ բը-
միչիք առ Հասարակ առողջարար կոր-
դան դիս այսմ կիճմայի փանաթոյ յը-
սեմ յետ այսու շարունակեաց են սաս
զատեաւոր սասին ։

—“Այսօր յաճրգին՝ ընդ բողմոց
անշնչականաց ։ եւ Հոյիք կենդանիք
փաճառեցան Թուով Իքրեք ։ որոց
մինեք կին ։ եւ երկու քն արք ։ Հատու-

դին նոցա մինչև ցերեխատան հարիւր
 առփիւ ընդ բովանդակն. Եւ ներժան
 հաղի մի կռակի զին : Սոխրու-
 թիւնս այս տիրէ միշտ աստ ընդ լու-
 սաւարեալ Տէքու թեաճրս : և միմայն
 խտիրն դերեվաճառութեան 'ի մէջ
 սոցա և Մնչաւատիցն է այս' զի մինչ
 Թուրքք գրեան թէ դիւր ծո սնտաւաց
 վաճառեն. որք հազիւ թէ սնին զսոցան
 աբաուսի հոգւոյ, որք և սոյա կարելի է
 ասել թէ ոգտին քաղաքախորելով 'ի
 բնական խժուճենի : իւրեանց : սոքա'
 զհին գնեալ զերկա կամ զաւտիւնն
 գերի ծնողաց միայն թոյլ սան վա-
 ճառել, գնեալս 'ի բոյաքի : և աղգ
 խեղցի եղև լս ըսա սյլոց աղգաց, որք
 բարկից տեսցես կոր 'ի գլուխ ամ-
 թափարականդնեալ յաճրդին 'ի լու
 սոցան 'ի վերայ թշուառ վիճակի խ-
 բեանց : որոց տկանտեալք են Քրիս-
 տոնեալք, այս դեպք և վաճառաքնեա
 Քրիստոնեալք, որք պարծին աղտո
 օրինք իւրեանց :

— Արախու թեաճր, հրատարակեմք զի
 Պարսիկ Պարիզոր Լիւսալարեան Պա-
 սարեան Կոր Չուղայցի, 'ի հար-
 ցօքնեալ թեանն սուսնաբանի Սարցի
 Պողոտի՝ յաւաճողի մի հանդիսացաւ
 Միջիւրական Արախուսի : սրով
 գերազանցեալ դամնայն դատկցօքն
 իւրով 'ի պատուով հրաւիրեցաւ 'ի
 վերին պատկարգութիւնն սուսնա-
 բանին այնորիկ : բայց միք սուսեւ
 ևս գովեմք զնոյա ընդաբոյս համե-
 առ թիւնն :

ԲՈՒՄԵՆԻ

'ի դրոյ սրժանապատի բարեկա-
 մի սերուք 'ի Կալիսթմ խնայք,
 զի Արախու Տէր Մարգար Անդ-
 բեանն : և Պարսնայք Սուսնաճա-
 Պ. Ս. Արախու թեանց : Միւրիչ

Յ. Բանբունեան : և Գարա թիւն
 Ս. Յ. Կոստանդնուսեանց յամ-
 սոյս 8 երանելոց էին անտի 'ի հայ-
 բնիս իւրեանց 'ի Կոր Չուղայ. ո-
 բոց ցանկաւք դրարի ճանապարհ :

Իմչ և քանու թիւն լինէր կարոս ըն-
 տանեաց յետ այսքան միջոցի բաժան-
 ման սրժանի լինել զրիւրոյ և համ-
 բուրելոյ զիւրեանց կարտեալ հե-
 աւորս : Թնթիւրոյ, ստարու թիւնն
 եթէ արեայու թիւնն ևս լինիցի : կա-
 բող չէ սալ քեզ զմայլու մի և լուսար-
 ճութիւնն այսքան խոր, այսքան ան-
 մեղ, և այսքան գոհմ :

ՊԵՐՈՒԿԵՍԵՆ

Արախու թեաճր հրատարակեմք 'ի
 ներքոյ : զիտեղ Ս Երազաուսեւ լի
 Ս Երազաուսեւ հայկեան հայրնաւ
 սիրական Սուսնաբանին՝ լուսայ 'ի
 Կոր Չուղայ 'ի 17 Օգոստոսի ան-
 ցելոյ :

'ի Երազայ 'ի 17 Ագոստ 'ի 1836

Պատուելի Արախուսեան Ընկերութիւն
 Ազգասէրք

Թեաճր 'ի Հոգիս սեր ազգայնն օրագրութեան
 'ի վաղի ընդ խաճան կայր յաղղի մերում, որ գրեթէ
 ցաւ և պահտառ թիւնն մեծ պատճառէր, զի այլք
 ընկելով պոյն որ ըստ օրէ բարեաւտեալ նպա-
 առիք պոյնտապառցանէին զազոս իւրեանց, և
 ազգի ազգի յարցումք թեյալարեին 'ի բարեա
 բայց առ անոր և մեր սերուն հմք ստաւել քան
 զսուսեւն, զի բարեխաճան ազգ մեր չկանցայք
 գուրի թողու և զմեզ 'ի սոն պահտառ թիւնն նա-
 բն ընդ, և երկրորդ՝ աղջտազաւ լրաց, բանից
 և շահուց հարցալ զմեզ ասնելով : Հրատարակու
 ընդ մե՝ Արե երեան Հոգիս 'ի Կալիսթմ քաղաքու-
 թառնն մի զովել յոյ՝ " Արախուսեան Ընկերու-
 թեանն՝ անտանեալ : ընդ վերսնեղութեանն Պարսի
 Սերապայ 'ի Թաղեղեանց, յարում ապարկին
 Հարախուսեան Օրագրի Բարախան, Բանտարեկան
 և այլ քաղաքաւորս գրու թիւնն, որոյ վի, աճ-
 սեայ Վերադիւն յանցալ սուսնն ժամանեալ սաա՝
 ու բախացայ զմեզ, որչափ որ հետք էր :

Արաքեն որչափ որ ազգ մեր ուրախացան 'ի վե-
 րոյ զի զանի յաւաճողութեան Արախուսէր մերազ-
 նկից առ 'ի որչաճառութիւնն Ազգիս, համարեան
 թէ նոյնչափ զի թ ստաւել ևս 'ի Կոր Չուղայսա

Մեծնաբերիչեան, Հոգե սրբին և Հայրենաբերիչեան
 Առաւ Թաւրանաց իմաստանեմ աշտիկրութիւն, որք
 տեսին զիւրեանց յառաջագիծու թեան զտեսանաւ
 Թիւն, զոր առջային սխալտեանաւ թեամբ և բառա-
 բարեկող էիք ՚ի նոյն Ազգաբարի ձերտ մի կորս յոր-
 դոր քաջաբարե թեան, և մանաւանդ՝ զան մասա-
 ւն, իբրտեսու թեանն իմաստացեալ ևս, զի այս
 աւելեան և ի՞նչ զոր ինչ յորք, շարադրութիւն և կամ
 թարգմանութիւն առաւելցին՝ Ազգաբար Ընկե-
 րո թիւնն ձեր ամենայն սխալմ ունի հրատարակել
 նոյն զովի թ Ազգաբարեւն Առ այս յերաւի ու բան
 եմք շատ, զանորոյ ամառ մասաւցանեմք զմեր
 գանձաւանայն շարտեմքս թիւն զձեռք, զի յետ
 երկարան ամայ լցիք զհարաւար թիւն մեր, և
 բողմայնցեցեք զուսու Թաւրանի նաւան ի սերտ
 աշտիկրութեանց սոյն և ինչ ուսու Թաւրանաց :

Առաւել քան զայս ցանկաւք պայծարաւ թիւն
 յառաջադրութեան ձերտմ :

Մասնք

զովի թ Ազգաբարե թեան ձերտ
 Եւ, և Հ. Կրտայք Աշտիկր
 Տե Եւանելե Գալղաթեան
 Կրտայք Է. Է. Առաւմարտիւն
 Տե Գալղաթեան Կապաղիկեան :
 Գերտ և Եովանեան Արգաթեան :
 Զովանի Եւան Ե. Կրտիկեան :
 Առաւել Կրտայք Արգաթեան :
 Գրգաթեան :

Յայս խի է ինթեկըցողաց մերոց ՚ի
 28 թուոյ Ազգաբարե՝ զի Անկեաւ-
 թիւն մեքերորձ ՚ի Սուղաւա Քարձր
 Արբալան Եովանեան Կրտիկեանց
 Արբալանեալս և Ասպեա՝ Առաջ-
 նորք մեր՝ գրաւական թիւ գրոց՝
 ձրի և Հաւատար բաժանել ՚ի մէջ
 երկից ուսու Թաւրանաց տեղւոյն, որք
 ըստ որոմ ՚ի ձերոց զրեւոյ նախկիդ
 ոչ յիշատակին, մտկորեցել յամ-
 բխք, թէ գուցէ գեռ չէին հասեալք
 անդամոր, աստ թէ մէջ Քարձր Ար-
 բալան թիւն՝ Կրտա՝ եթէ ոչ ՚ի քաջա-
 լերեյն զմեզ, գոնէ ՚ի խոստանայն Իսր
 գնտին զիջանէք Հայրախնամ գթու-
 թեամբ :

— Իբաղեի եղաք նակ՝ զի բարեպաշ-
 տուն Հայրենաւոր սմե, զարեղ մի լի
 մեծաղին և պատու տկանաղ զին գր-
 բեամբք՝ երարձ ՚ի մեռա Կրտին

Քարձր Արբալան թեան, նոյնպէս
 Հաւատար բաժանել ՚ի մէջ երկից Առ-
 աւմարանաց տեղւոյն, և շունի դեռ
 պատուախանի, Յոյս մայր գրեալ՝
 եկաւորք ՚ի Սուղալ Հասիէն պատ-
 մեցին մեզ, թէ մայ Հասիէն տեղր ը-
 րինք գրոցն բարձրոց :

ՄԱՍՆԻ

Յարանին պարգեւերոյ ՚ի Պարոն
 Մանուկէ Զորքանանեան Կոր Սու-
 զրայնցոյ Ամնաբերիչեան մայրափա-
 նից Կոր Սուղալ ՚ի Քեյանեան
 Հասեալ ՚ի Քաշիւն՝ մանաւանդաւ ՚ի
 կտարս, կէս մի ՚ի Սուղալ գնաց,
 և կէս մի՝ կամ խարխալն՝ մերտար-
 ձաւ պար՝ Չամբիւն նաւալ, երկու-
 քումք և ս անպիտանացեալք ՚ի պատ-
 ճառս՝ որպէս տախ, անտանի լի ծան-
 բու թեան իւրոց՝ ընդ որ չգիտեմք զար-
 մանայ արեւոք, թէ ամաչել և ոչ-
 ըստ, Ինթէ պարգեւի իշխանական, չը-
 նաշխարհիկ և ազգաբար իմն պարգե՝
 անպիտան թու թեամբ յարար և յարա-
 կանաւ թիւն գիցել, որմէք այսօրք ա-
 զա յորքորեոցին և այլք խրոխու-
 սել ՚ի Հանդէս Հայրենաօրեական շը-
 նորձաց, Կո մանաւանդ զի և Քա-
 թրայր Պարգեւատուն խոտացեալ և
 վճարեալ իսկ և դարձանալի ծախս
 Հասարցաներոյ զայն Կոր Սուղալ
 Չգտան.— Գտան Հո թեամբ ասեմք.—
 չգտան. երբէք արատա պարգեւի ՚ի
 վարս Հայրենակցոց մերոց, և մէջ խի
 իշխե՝ ծանանակ ՚ի լի թ մտացաւ-
 թեան տրկանի գոյն՝ յանձնար շը-
 ջանս յախանից իւրոց, Արարակ
 բանայանցն ողբոց արժանի առ Պատ-
 աւելի Հասարակութեան մեր ՚ի Հեղ-
 կատան, և իրք պատանջէ զաշտաբ-
 բու թիւն նոյս :

